

מבזקי הארות פסיקה 22 | פברואר 2014, 3

“סיפור חניכה” – תקציר פסיקת בית המשפט המחוזי בשאלת רצון קטין לבחור את בית הספר שבו ילמד

מבזק הארות פסיקה זה עוסק בערעור על פסק הדין של בית המשפט לענייני משפחה אשר הכריע בעניין המסגרת החינוכית שבה ילמד נער כבן 16 על רקע מחלוקת בנושא בין הוריו המצויים בהליך גירושין. הנער ואמו רצו שהילד יחל את לימודיו בכיתה י"א בבית ספר “עמל” במסלול “שוחרות” של חיל האוויר. מנגד, אביו ביקש שבנו יישאר בישיבה תיכונית. בית המשפט קמא הורה על השארת המערער בישיבה התיכונית.

השאלה המשפטית בערכאת הערעור הייתה אם רצון הנער (המערער), כפי שזה הוצג בבית המשפט לענייני משפחה, היה “אותנטי” אם לאו. ערכאת הערעור מתחה ביקורת על כך שבית משפט קמא לא אפשר לקולו של הקטין להישמע, בהתאם לתקנה 258ל2ג לתקנות סדר הדין האזרחי, ובכך לא ניתנה לו הזדמנות להביע את רגשותיו ורצונותיו בעניין הנדון – ועל כך שעל אף זאת, החליטה השופטת בבית המשפט קמא כי רצונו אינו “אותנטי”. בית המשפט המחוזי קבע כי יש לקבל את ערעור הנער במקרה דנן ולאפשר את העברתו לבית הספר אליו רשמה אותו אמו. במסגרת זו הבהיר בית המשפט כי יש ליתן אפשרות לילד להביע את דעתו בחופשיות תוך מתן משקל ראוי לעמדתו ולכבד את זכות הילד לחופש מחשבה מצפון ודת כל עוד אין בכך פגיעה בחוק או באושיות הסדר והמוסר. עוד ביקר בית הדין את מסקנתה של הערכאה קמא שלפיה רצונו של הילד ללמוד בבית ספר “עמל” אינו “אותנטי”.

ד"ר יחזקאל מרגלית וד"ר צבי טריגר מאירים את הפסיקה.

מעבר להחלטה ולהארות הפסיקה, בלחיצה עליהן

פסק הדין: עמ"ש 31702-09-13 ע' (קטין) נגד ש' נ'

הארה 1: ד"ר יחזקאל מרגלית – “חנוך לנער על פי דרכו” בעידן זכויות הילד

הארה 2: ד"ר צבי טריגר – חינוך רע: חינוך דתי, חינוך חילוני וטובת הילד